

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 722/2016
28.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члан 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката: Д.Р., И.М. и С.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 35/15 од 02.03.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 423/16 од 12.04.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 35/15 од 02.03.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 423/16 од 12.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К 35/15 од 02.03.2016. године окривљени Д.М. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, те му је на основу члана 246. став 7. у вези члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања опојне дроге, као у изреци пресуде, док су трошкови кривичног поступка пали на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 423/16 од 12.04.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу и браниоца окривљеног Д.М. и потврђена пресуда Вишег суда у Прокупљу К 35/15 од 02.03.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда браниоци окривљеног, адвокати Д.Р., И.М. и С.С., на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. и 3. ЗКП, поднели су захтев за заштиту законитости због повреде закона одредбе члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 11), став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, те члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и 3), став 2. у вези

става 4. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити оптужбе или да исте укине и предмет врати Вишем суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом бранилаца окривљеног Д.М. се указује на повреде кривичног закона: одредабу члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, те на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 11), став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП. Наведене повреде се образлажу збирним наводима да је неправилна - паушална, оцена изведених доказа довела до правноснажних осуђујућих пресуда, које су предмет испитивања овог захтева, иако, према ставу одбране, нема места постојању кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, јер за исто дело не постоји ни један доказ, већ је окривљеног Д.М. с`обзиром на стање у списима предмета било могуће осудити једино за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ, чиме се суштински указује на повреду кривичног закона - одредбу члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву бранилаца окривљеног Д.М. оцењује као неосноване. Наиме, из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које је окривљени Д.М. оглашен кривим, произлазе сви објективни и субјективни елементи бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, те је на предметне кривично-правне радње окривљеног правилно примењен закон када су исте правно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а супротни наводи, да је доношењем побијаних правноснажних пресуда повређен кривични закон - одредба члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.